

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 74

**Presidència
de l'Honorable Sr. Alejandro Sanz i Benejam**

Sessió celebrada dia 15 d'abril del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 9666/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a dret a l'autodeterminació i la cambra de representació dels territoris i nacions. 1218
- 2) **RGE núm. 1498/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a privilegis retributius. 1223
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui, i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. BONET I BONET:

Cosme Bonet substitueix Pilar Costa.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Pilar Sansó substitueix Marc Pons.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE 9666/13 i 1498/14.

1) Proposició no de llei RGE núm. 9666/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a dret a l'autodeterminació i a la cambra de representació dels territoris i nacions.

En primer lloc passam al debat de la Proposició no de llei 9666/13, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a dret d'autodeterminació i a la cambra de representació dels territoris i nacions.

Per tal de defensar-la el Sr. Nel Martí té la paraula, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. No m'estendré gaire en tot allò que s'ha dit mil i una vegades respecte de la cambra alta; diré només en aquest sentit, i per situar el debat, que el Senat està recollit a la Constitució Espanyola com una cambra de representació territorial per donar veu als territoris, a les comunitats autònomes, o, de forma més literal allò que diu la Carta Magna, a les nacionalitats i regions.

La realitat és, emperò, una altra, i és que el Senat és avui només una cambra de segona lectura. Des del nostre punt de vista, i jo crec que de molts dels grups polítics que almenys a cada convocatòria electoral així s'expressen, de segona lectura, com deia, però també innecessària, cara -cal recordar que cada legislatura té un cost de més de 100 milions d'euros-, inútil, i que no millora en res la democràcia i la participació de les comunitats autònomes.

Hem dit també una i mil vegades que cal una reforma constitucional per convertir la cambra alta en allò que expressa la Carta Magna; com deia ho hem dit a cada convocatòria electoral, i ho hem dit a cada convocatòria electoral els mateixos grups, i ho puc dir perquè els he sentit de primera mà, tots els grups que tenen i estan representats avui aquí. Fins i tot cal dir també que aquesta voluntat s'ha expressat a través de comissions parlamentàries, en el Congrés dels Diputats i en documents més o menys concrets respecte de la reforma constitucional que s'hauria de dur a terme per convertir aquesta cambra en una cambra territorial, de representació territorial.

Avui el Senat té les mateixes funcions que el Congrés; pot proposar lleis, però després les ha d'enviar al Congrés perquè s'iniciï la seva tramitació; pot també controlar el Govern però, si no ho fa, no passa res, i basta recordar que fins que no va ser president el Sr. Zapatero no hi havia hagut cap compareixença de control al Govern a través de la cambra alta. En la seva funció de segona lectura pot també, és cert, esmenar parcialment o totalment lleis, però finalment el Congrés pot anul·lar aquesta votació simplement per majoria simple. En definitiva, la seva eficàcia i la seva justificació crec que avui estan molt devaluades.

Però més enllà de l'evident poca utilitat del Senat caldria també demanar-se si avui és raonable mantenir un sistema parlamentari amb dues cambres. L'experiència recent en el nostre entorn europeu ens recorda que alguns estats ja han iniciat el debat per passar d'un sistema de dues cambres a una sola cambra. No calen dues cambres per governar un estat, no és raonable sostenir una cambra de segona lectura que suposa una duplictat cara i evitable, i fins i tot val a dir que la representació territorial no té per què estructurar-se fora de la cambra principal, que en aquest moment és el Congrés.

Des del nostre grup consideram, en canvi, que allò realment important i necessari és que els territoris estiguin autènticament representats a les Corts, que les nacions i nacionalitats puguin exercir la seva sobirania dins un marc de respecte al dret a l'autodeterminació, un dret que cal que el nou marc jurídic, que la Constitució reconegui i incorpori. La realitat d'un estat plurinacional com l'espanyol pot perfectament estructurar-se en una sola cambra que representi adequadament els territoris i les nacions.

En aquest sentit, per tant, la nostra proposta és clara: proposam una nova organització amb una sola cambra representativa de la pluralitat nacional i que reconegui i respecte el dret a l'autodeterminació.

Si aquesta reforma profunda de l'Estat s'hagués abordat abans, possiblement, i dic només possiblement, la situació imparable a què està destinat l'actual model, l'Espanya actual, l'Espanya centralista i mononacional, d'un nacionalisme d'estat excloent i uniformitzador, possiblement no s'hagués produït. Catalunya avui camina definitivament cap a la independència, i el que havia de fer aquest parlament i el que ha de fer aquest parlament, com tota la resta de parlaments d'aquest estat plurinacional, és reflexionar seriosament el futur de les comunitats autònomes, el futur de la nostra comunitat autònoma en aquest nou context.

Finalment, i per acabar, vull explicar el perquè d'una iniciativa, d'aquesta iniciativa, i d'altres que han vingut o vindran al Parlament de les Illes Balears. La reducció, l'eliminació de duplictats, de despesa pública ha servit per justificar que s'elimini el Consell Econòmic i Social, que es qüestionin el Consell Consultiu, i fins i tot que es qüestionin els consells insulars; i encara més, que es qüestionin la configuració,

la representació actual del Parlament de les Illes Balears. Se'n diu, se'n retreu dia sí, dia també, respecte d'una proposta que ha fet el grup -que no hem vist escrita però de veu- del Partit Popular, el Grup Popular, de reduir el nombre de diputats disminuint representació, reduint pluralitat, rompent l'equilibri, difícilíssim equilibri, de representació entre illes, que jo crec que fent un poc d'història o, millor dit, oblidant només la història un pot menysprear aquella difícil tasca que va suposar. I també altres propostes lligades en aquest sentit com eliminar els sous dels diputats.

En aquest sentit, com deia, el nostre grup ha presentat la modificació de la Llei electoral per passar del sostre del 5 al 3% per millorar la representativitat, la pluralitat existent a la societat, que es tradueixi també en una pluralitat en el Parlament; eliminar dobles sous dels diputats, etc., etc. És evident que l'objectiu, emperò, del Grup Popular i del Govern no era, no és reduir despesa, és reduir les funcions i la capacitat de control dels grups de l'oposició, fer que aquest parlament passi a ser un parlament simbòlic i no un parlament de representació de la sobirania popular, que té com a funció no només la legislativa sinó també la de control, i que el Govern pugui governar d'una forma molt més tranquil·la utilitzant aquesta figura ara ja habitual que és la del decret llei.

No vull pensar que el Partit Popular, per tant, ens proposa reduir el Parlament de les Illes i no eliminar una duplictat que avui el mateix Partit Popular reiteradament afirma que és una duplictat innecessària. És cert que la proposa dient que cal una reforma del Senat. Nosaltres avui feim una passa més enllà i deim que cal superar la figura de la doble cambra, amb una sola cambra és més que suficient perquè els ciutadans i els diferents territoris estiguin representats, i lògicament, com deia, açò sí, una cambra que sigui capaç d'assumir i d'incorporar un dret que per a nosaltres és inseparable del fet de ser una nació, de ser un poble, que és el dret a l'autodeterminació. Autodeterminació, no és independència; és a través del dret a decidir, és autodeterminació, a través del qual els ciutadans es pronunciaran en un sentit o en un altre, però es pronunciaran, i són ells efectivament sobre qui recau la sobirania i la decisió final de quin és el model d'organització millor per gestionar allò públic en aquest estat actual.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar l'esmena RGE 4261/14, del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Cosme Bonet, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, Sr. President. Prenent les paraules que acaba de dir el diputat del Grup MÉS, estariem d'acord que en el moment actual que vivim cal una reflexió, però ja li dic que segurament la reflexió que farem sobre la futura estructura que ha de tenir l'estat no ens durà possiblement a les mateixes conclusions, i li dic ja d'entrada que no podem votar a favor tal i com es planteja aquesta proposició no de llei, tot i que sí creim que assenyala vies o que es poden donar solucions al conflicte institucional i territorial que existeix a Espanya a partir de reflexions, com s'ha dit.

La primera pregunta que ens plantejam des del Grup Socialista quan llegim la seva proposició no de llei és si és aplicable a la situació de Catalunya, que vostè ha esmentat, o a altres territoris de l'Estat espanyol el concepte de dret d'autodeterminació, que és un dret que no convé confondre amb el dret de secessió. Tenen algunes consideracions diferents. No és un tema senzill, hem de dir, cal aclarir-ho de principi, però la pregunta bàsica és aquesta: és aplicable el dret d'autodeterminació des del punt de vista del dret internacional en el cas de Catalunya? Certament la Carta de les Nacions Unides reconeix aquest dret, i existeixen nombroses resolucions en aquest sentit. Això sí -i aquest primer matís crec que és molt important-, sempre referides als processos de descolonització, i això té una lògica històrica.

L'origen del concepte actual d'autodeterminació, del dret d'autodeterminació, la *self-determination* que es va dir en el seu moment, l'hem d'anar a cercar als 14 punts del president Woodrow Wilson, en el seu conegut discurs que va fer com a president dels Estats Units el gener de 1918 adreçant-se a tots els països immersos a la primera guerra mundial. En aquests punts podríem llegir diverses referències que són la base del que ara denominam el dret d'autodeterminació. En el seu punt cinquè deia que per aconseguir la pau després de la guerra caldria una resolució lliure, raonable i completament imparcial de totes les reclamacions colonials, d'acord amb una estricta observança del principi segons el qual, amb la determinació d'aquestes qüestions de sobirania, els interessos de la població implicada haurien de tenir tant de pes com les reclamacions justes del govern els drets del qual s'haurien de determinar. I concretava encara més, per poder acotar de què estam parlant: els pobles d'Àustria i Hongria havien de tenir dret a l'autodeterminació, i les parts turques de l'imperi otomà havien de rebre garanties d'una sobirania ferma, però també s'havia de garantir a la resta de nacionalitats sota l'imperi turc una seguretat vital i oportunitat de desenvolupament autònom no pertorbada per cap interferència, segons es deia.

Per tant, com podem veure, era una idea completament dirigida a una situació històrica i política molt concreta: les colònies, amb un procés de descolonització que en aquell moment encara no havia començat però que es desenvoluparia més endavant; l'imperi austrohongarès o l'imperi turc. El concepte de dret d'autodeterminació es concreta sobretot després de la creació de l'Organització de les Nacions Unides.

Per saber si és aplicable al cas que parlam haurem d'anar a veure què diuen les resolucions de l'Assemblea General de l'ONU, i una de fonamental és la 1514 de 1960, on clarament es diu que aquest dret d'autodeterminació s'aplica a pobles i països subjectes a dominació colonial. També a la resolució 1541 s'estableixen els criteris clarament pensats per als processos d'independència colonial, diferències ètniques i culturals o separació geogràfica entre colònia i metròpolis. A més d'això hauríem d'afegir que el dret de l'autodeterminació, com s'ha dit, no vol dir simplement un dret a la independència, sinó que cap dins aquesta idea quan s'exerceix el dret que es voti per la lliure associació, la integració dins un estat preexistent o qualsevol altra forma lliurement decidida pel poble, conceptes que apareixen a la Resolució 2625.

No podem considerar que Catalunya sigui un poble sotmès a una dominació colonial, racista o estrangera, i en aquest context la llibertat de determinar la seva condició política té com a límit el principi d'integritat territorial de l'estat, sobretot si tenim en compte, també a partir de la Resolució 2625 de les Nacions Unides, que l'estat en què està integrat Catalunya és un govern que representa la totalitat del poble pertanyent al territori sense distinció per motiu de raça, credo o color; és dins un estat democràtic en el qual està integrada, per tant, Catalunya.

Això no obstant no vol dir que no existeixi un dret a la secessió, o un dret a decidir, com s'ha amb terminologia, ja dic, gairebé acaba de crear. Es considera com un dels drets humans que els pobles puguin desenvolupar-se lliurement sempre que aquest poble pugui considerar-se clarament un subjecte polític, que és un aspecte en el qual la declaració feta pel Parlament de Catalunya incidia bastant, suposam que amb aquesta idea de considerar el poble de Catalunya com un subjecte polític amb dret a decidir el seu futur. Per tant en tot cas el que potser podríem dir és que el dret que tendria el poble de Catalunya s'ha d'enfocar des d'un altre punt de vista. No és un dret a l'autodeterminació, entenem nosaltres, sinó un dret a decidir lliurement la seva relació amb l'estat del qual forma part, una relació que fins i tot es podria acordar que acabàs.

Nosaltres hem posat l'exemple, en altres casos, de Canadà. El Tribunal Suprem de Canadà, en el dictamen de 20 d'agost de 1998 sobre la possibilitat de secessió del Quebec, fa afirmar que normalment la lliure determinació s'exerceix a través del vessant intern; això apuntava la *Clarity Act* que es va donar després, que la decisió democràtica del Quebec havia de conduir-se per dins un procés de reforma constitucional, i en tot cas pactar amb les institucions de Canadà la secessió. És a dir, l'única sortida d'aquesta situació, que no és una situació colonial, com hem dit, sinó d'una part d'un territori que podria tenir una voluntat de separar-se, només té la via del diàleg, del diàleg i del diàleg.

I aquest és el sentit amb què presentam la nostra esmena. Presentam una esmena de tres punts que pretén substituir el primer per tres aspectes clau, perquè pensam imprescindible que s'iniciï un debat sobre la reforma de la Constitució; trobam imprescindible que hi hagi des de ja un diàleg Catalunya-Espanya, entre les institucions i entre les diferents forces polítiques. També consideram important que si es fa una reforma constitucional d'aquesta importància se sotmeti a referèndum; encara que no sigui obligatori per l'aplicació de l'article 167, aquest mateix article preveu la possibilitat que es pugui convocar, i per tant així pensam que s'hauria de fer. I a més també pensam que s'ha de garantir la participació del poble català i de les seves institucions de la manera que s'estableixi en aquest procés, com hem dit, de diàleg, que és l'element fonamental per donar una solució a aquest conflicte territorial o conflicte institucional que existeix en aquests moments a Espanya.

Acab dient que ha fet el Sr. Martí tota una referència al sistema bicameral i a la idea de crear un estat governat per una sola cambra. Nosaltres no podem estar a favor, de principi, amb aquest segon punt, perquè pensam que en un model d'estat federal el més democràtic i funcional, el que s'ha demostrat que funciona, és el sistema bicameral, i es poden cercar cambres que no representin un cost extraordinari o un cost excessiu per a l'Estat, tot depèn del model que es vulgui fer, però sí que pensam que és imprescindible que hi hagi una cambra elegida proporcionalment pel conjunt de la població, però també una altra que representi el sentir territorial de l'Estat. Des del punt de vista del funcionament històric que han tengut els estats federals pensam que és la fórmula més lògica.

Per tant, i per resumir, plantejaríem aquesta esmena únicament al punt 1, i ja li anunciï el vot en contra del punt 2, perquè creim que entraria en clara contradicció amb el que plantejam nosaltres en aquesta esmena.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de fixació per part dels altres grups parlamentaris. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Gabriel Martí, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, president. Sr. Nel Martí, hi ha ocasions en què algunes de les seves PNL, proposicions no de llei, em recorden molt Maquiavel, aquell filòsof, polític, escriptor, funcionari públic, diplomàtic, a qui es va atribuir allò que deien que *el fin justifica los medios*, i per tant vostès, abans de pensar, sense pensar, molts de cops, de presentar una PNL i les conseqüències que aquesta PNL pot dur, idò vostè justifica aquesta PNL qualsevol cosa per davant tot el que envolta el resultat si fos positiva.

També ens parla, bé, en un dels seus punts, que el Parlament potser creuen vostès que el que cercam no és reduir despesa sinó eliminar representativitat dels grups de l'oposició en aquest cas, o dels grups polítics o partits polítics que no són del Partit Popular. A mi m'agradaria saber si vostè coneix l'informe del Projecte CORA, no sé si l'ha... No. Idò l'informe CORA és de la Comissió per a la reforma de les administracions públiques que va presentar el Partit Popular, que té 253 pàgines i que la veritat li recoman que se'l miri, i veurà la feina que ja s'està duent a terme en el sentit de redimensionar, de reduir l'administració pública.

Miri, fa més d'un any i mig el Govern ha posat en marxa, el Govern de l'Estat, ha posat en marxa un ambiciós projecte reformista encaminat a superar la pitjor crisi econòmica a les últimes dècades, corregir els desequilibris que frenen el nostre creixement i crear les bases idònies per fer i per pujar un nou cicle de prosperitat econòmica i de llocs de feina per a tots els espanyols: la reforma laboral, per exemple, la Llei d'estabilitat pressupostària, la reestructuració del sistema financer, juntament amb altres mesures que estan en vies d'implantació o que ja s'han implantat, per exemple la Llei d'emprenedors o la reforma del nostre sistema educatiu, per posar alguns exemples importants. Aquestes representen tres formacions sense precedents a cada una de les respectives àrees d'actuació, la creació de la comissió per a la reforma de les administracions públiques, aquest informe CORA, segueix amb l'ambiciosa senda reformista per cometre la radiografia més minuciosa que s'ha fet mai en el sector públic a les darreres dècades. L'informe, a part de l'experiència i coneixements acumulats a l'administració i a la funció pública en els darrers 35 anys han donat un bot molt gran, gegant, a l'excel·lència, representant en moltes matèries un model a imitar per altres països.

Des de la dificultat en què es troba el nostre país, es pot afirmar sense reserves que Espanya té una bona administració. Però també existeixen ineficiències i redundàncies competencials que s'han de corregir. Una economia competitiva exigeix una administració pública moderna, transparent i àgil, necessita un sector públic lliure de superposicions, duplicitats i gestos innecessaris, bolcada al servei dels ciutadans i empreses i equiparable als sistemes més eficaços del nostre entorn. Sobre aquestes premisses es va crear l'informe CORA. Vostè si entra a internet i posa CORA ho trobarà tot d'una.

El projecte es va iniciar i no culmina només amb la presentació d'aquest informe, sinó a més obri un procés d'actuacions a executar amb uns terminis ja marcats per simplificar els procediments adaptats a les noves tecnologies, per reduir càrregues administratives als ciutadans i empreses, o per evitar superposicions i duplicitats amb altres administracions. Cosa que podria ser perfectament el Senat i el Congrés dels Diputats. La CORA va organitzar amb empreses tot un seguit de projectes, on va participar i es varen desenvolupar moltes feines, en col·laboració amb la societat.

Per exemple, es va constituir un consell assessor on hi eren representats el Defensor del Poble, les organitzacions empresarials i representatives dels empleats públics, com són Comissions Obreres, UGT, CSIF, FEDECA, COE, CEPIME, hi va ser també el Consell de consumidors i usuaris, l'Associació de treballadors autònoms, l'Institut d'empresa familiar, el Consell superior de cambres de comerç i l'Associació espanyola d'empreses de consultoria, i tots varen presentar les seves propostes. I jo, després de llegir part d'aquest informe, perquè ja li dic que són 253 pàgines, a cap lloc he vist que es demani suprimir el Senat.

És més, a mi m'agradaria saber, i també ho he cercat aquest cap de setmana, si l'ex-senador Pere Sampol, va presentar mai una proposta en el Senat per suprimir el Senat, és que he estat incapaç de trobar-la i era del seu grup. I ara, un pic que ha passat la legislatura i governa el Partit Popular, presenten aquesta proposició no de llei, però mentre vostès eren al Senat, ja els anava bé que el Sr. Pere Sampol fos allà i defensàs les

nostres coses d'aquí de les Illes Balears. Però no ho va demanar mai el Sr. Pere Sampol, i ja dic, no he trobat mai que se suprimís el Senat. I ara no són vostès al Senat i hem de suprimir el Senat.

Miri, jo li podria dir..., i tampoc no tenim massa temps, però es va obrir una bústia de participació ciutadana, on es varen presentar 2.239 suggeriments, tal vegada vostès haurien pogut fer un suggeriment a aquesta bústia. Es va fer un informe de 217 propostes de mesures, de les quals 139 afectaven l'Estat i les comunitats autònomes i 78 exclusivament l'Administració general de l'Estat. D'aquestes 217 mesures, 11 tenien caràcter general i horitzontal per a tots els àmbits de l'administració pública, 118 tendeixen a eliminar duplicitats a les comunitats autònomes i dins l'Estat, 42 eliminen traves, simplifiquen els procediments i faciliten l'accés dels ciutadans a l'administració, 38 milloren la gestió dels serveis i mitjans comuns i 8 racionalitzen l'administració institucional, tant en el pla normatiu, com també la supressió o integració de 57 entitats públiques estatals.

És a dir, podríem arribar a la conclusió, en definitiva, que des de principis de l'any 2012 s'han donat passes importants per a la contenció de la despesa i la racionalització de les estructures administratives. Per tant, no és voler tapar els partits polítics, sinó que sí hi ha un informe i un projecte que ja està en marxa perquè se suprimeixin totes les duplicitats i també minimitzar al màxim l'administració pública.

Per tant, des del Grup Parlamentari Popular creim que aquesta petició de suprimir el Senat no s'ajusta avui per avui i per tant hi votarem en contra. I ja li dic, m'hauria agradat que el Sr. Sampol hagués fet aquesta proposta quan ell era allà, m'hauria agradat, però no ho va fer.

I després en el seu punt número 2, d'autodeterminació, m'agradaria saber..., bé, he cercat dins internet qualche cosa que em parlàs de l'autodeterminació que no fos dins el país, d'Espanya, i que no fos vincular el Partit Popular, ni el Partit Socialista, qualche cosa independent; i cercant aquest cap de setmana, he trobat un informe del Dr. Modesto Seara Vázquez, professor de la Facultat de Ciències Polítiques de la UNAM, Sap què és vostè la UNAM? No, idò jo li ho diré: és una Universitat Nacional Autònoma de Mèxic. Per tant, vinculacions cap ni una amb el Partit Popular i perquè quedi clar que no és un informe fet per nosaltres; on aquest doctor d'aquesta facultat ens parla de "*Los límites del principio de autodeterminación de los pueblos*". Fa un plantejament de l'autodeterminació, la seva evolució, les excepcions que té, el seu sentit, l'evolució del concepte i treu conclusions.

I com que és un informe que no es pot imprimir perquè té contrasenya, però si el cerca també el podrà llegir, l'he de llegir des del meu mòbil. Diu, la conclusió final: "*El derecho de autodeterminación de los pueblos, es uno de los mitos de las relaciones internacionales más usados en los tiempos actuales. Un examen riguroso de su validez nos lleva a la conclusión de que con frecuencia se le confunde con otros conceptos jurídicos y los que no enuncian, no distinguen entre un principio de derecho positivo y lo que no es más que una enumeración de carácter político. O la proclamación de un derecho natural, con toda la vaguedad que tal enumeración lleva*

consigo y que en todo caso carece de efectividad. Es forzoso concluir entonces que el principio de autodeterminación de los pueblos, queda reducido, como principio de derecho positivo, a los pueblos coloniales, y aún entonces su aplicación depende de factores geográficos que no tienen nada que ver con la realidad nacional de los pueblos. Fuera de esta posibilidad, no puede hablarse de él como derecho, es un simple principio político o de derecho natural, sin protección internacional”.

Ja li dic, no està fet pel Partit Popular, no està fet per ningú proper al Partit Popular, està fet per un doctor d'una universitat de Mèxic i crec que deixa ben clar allò de l'autodeterminació i que nosaltres, lògicament, també hi donarem el nostre vot en contra.

Per finalitzar, perquè crec que ja som en temps, em queda un minut, tan sols dir al Partit Socialista que allò de les federacions tampoc no ho entenc massa, Sr. Boned, han presentat esmenes, però el que no entenc és que es presentin des de les Illes Balears, el contrari que es promulga a nivell nacional, Sr. Boned, tant a Catalunya per a l'autodeterminació, que tenen ben clar que Catalunya ha de formar part sí o sí del país d'Espanya, i això de voler fer un federalisme, tampoc no he pogut entendre, ni arrib a la raó que després de vuit anys de govern del Sr. Zapatero, en vuit anys no hagin tengut temps de fer aquesta implantació.

Per tant, crec que és una qüestió molt interna, molt nacionalista de les Illes Balears, que no té res a veure amb el que pensa a nivell nacional.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per fixar-ne la posició i assenyalar si accepta les esmenes, té la paraula per part del grup proposant el Sr. Nel Martí, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, avui el portaveu del Grup Popular ha descobert el món, la veritat és que parlar-nos de l'informe CORA i d'informes d'autodeterminació, aquest un debat però amb molta, molta, molta literatura. Vull dir que fer aquestes referències avui com a un descobriment, i a més a més, un informe CORA que parla de redimensionar l'administració pública..., li parl de sobirania de les institucions de representació territorial, però bé.

Centrem un poc el tema. Duplicitats, ho hem dit, ens ho sentirà dir mil vegades, efectivament, reduir duplicitats, però nosaltres diem que a favor de major sobirania, bona representació territorial, que sigui amb una representació territorial que tradueix la pluralitat existent a la societat i a favor de l'administració més propera. Avui la reducció de duplicitats es produeix sempre a favor del centralisme i açò s'ha aplicat, s'aplica a Madrid i s'aplica també en aquesta comunitat autònoma. I si no, per qualche cosa deu ser que constantment es qüestiona que si el consell insular, que si el finançament dels consells insulars, que sí, però no es qüestionen altres duplicitats que en aquest cas qüestionarien la centralitat, en aquest cas de l'Estat espanyol.

Redimensionar l'administració pública i associen açò a reduir el Parlament de les Illes Balears. Bé, jo li dic que si vostès proposen reduir el Parlament, supòs que també proposaran reduir el Congrés i el Senat, jo no els he sentit tampoc dir açò, supòs que proposaran alguna reforma institucional on aquesta doble cambra inútil, inútil, ho puc dir perquè ho ha dit el Partit Popular, inútil, s'acabi ja d'una vegada. I açò tampoc no ho he sentit dir encara.

En qualsevol cas la realitat és molt més senzilla. Fa molts pocs dies el Congrés dels Diputats va ser una altra vegada l'escenari, jo diria que d'un altre episodi d'aquesta Espanya de sempre. I alguns grups varen invocar de nou, una altra vegada, la santíssima Constitució, com si aquesta hagués estat producte d'un acte diví, oblidant el seu origen, el seu origen en el qual algun paper i alguna interferència hi va tenir per part dels poders dels franquisme, no ho oblidem. Una Constitució també on la immensa majoria dels ciutadans actuals no hi hem participat, ni hem tingut l'oportunitat de votar, perquè és que aquesta Constitució representa, i molt malament, la realitat plurinacional d'aquest Estat.

I si no, per què Catalunya ha volgut ara en aquest moment històric situar-se en aquest nou context? Per què? És que Esquerra Republicana..., no els ho demanaré perquè alguns no tenen per què saber la història, ha estat sempre un partit sempre independentista? Jo només els ho aclariré, no. És que Convergència ha estat i s'ha expressat sempre a favor de la sobirania de Catalunya? No. Per què s'ha arribat a aquesta situació? Jo crec que alguns haurien de reflexionar sobre les raons per les quals avui Catalunya, que va votar, recordem-ho, més que cap altre territori a favor de la Constitució, d'aquesta Constitució, avui, avui més d'un 55% són partidaris de la independència. Algú hauria de reflexionar sobre aquest per què.

És evident que el model territorial del Partit Popular i del Grup Socialista no és el mateix. Però esforços per comprendre la realitat de les diferents nacions, jo crec que sí és un esforç que podria fer el Partit Popular i que no fa, el que fa és tancar-se en banda i centrar-se en aquesta visió unilateral i centralista.

A favor de duplicitats? Clar que sí. Reduir representació dels ciutadans? Clar que no. Reduir el Parlament de les Illes? Proposaran reduir el Senat?

I li diré una cosa, vostè no haurà sentit el Sr. Pere Sampol les propostes de reforma del Senat, en qualsevol cas totes les propostes que fem, que va fer Pere Sampol, o que vaig fer jo mateix com a candidat al Senat, els vam fer, sense renunciar, mentre aquesta cambra existeixi, el Senat, a participar-hi, per modificar-la i per influir en allò que puguem influir. I mentre, sí, efectivament, proposarem una reforma institucional perquè aquesta no és lògica ni és coherent.

No compartim amb el Grup Socialista, efectivament, el model d'organització, ni la visió del federalisme, o confederalisme en aquest cas. Per tant, no podem assumir les seves propostes. I m'agradaria acabar amb una reflexió que jo crec que fa una persona molt assenyada, segur que la majoria d'aquesta sala coneixen, Vicenç Navarro, fa molt poc en un article, que es deia *Las dos españas, la monárquica y la republicana*, jo crec que expressava prou bé aquesta visió cap a la qual hauríem de caminar, no només els que tenim una visió confederal, sinó també els que tenen una visió federal. I deia: *“El federalismo que promueven algunos, tiene que estar basado en la decisión de los distintos pueblos y naciones de España, sobre qué relación desean tener entre ellos. Es lo que llamaron en épocas anteriores y en sus programas autodeterminación y que ahora se llama derecho a decidir. Oponerse a éste, es continuar reproduciendo la visión de España que ha sido tan axfisiante para las clases populares de los distintos pueblos y naciones que ellos consideran periféricos. Así de claro...”*, i deia, m'exprés, en una reflexió de quatre pàgines i a la qual jo crec que, d'una forma gens radical i gens extremista, volia apropar les visions diferents de model d'Estat, dels diferents grups, per tal que la sortida de Catalunya, efectivament sigui una sortida respectuosa amb la voluntat de Catalunya, però també entesa per la resta de ciutadans, per la resta de territoris de l'Estat espanyol.

Nosaltres continuarem amb les propostes i posant damunt la taula la contradicció del Grup Popular, que mentre critica la despesa d'aquest Parlament, de la representació de les illes, és incapaç de tocar, per l'amor de Déu!, incapaç de tocar les institucions més centralistes de l'Estat, aquelles són intocables, tot i que siguin inútils. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam a la votació de la proposició no de llei RGE núm. 9666/13.

Vots a favor? 1.

Vots en contra? 13.

Cap abstenció.

En conseqüència quedaria rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 9666/13.

2) Proposició no de llei RGE núm. 1498/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a privilegis retributius.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 1498/14 del Grup Parlamentari Socialista, relativa a privilegis retributius.

Per tal de defensar-la té la paraula la Sra. Lourdes Aguiló, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta proposició no de llei respon a una demanda social, a una demanda que neix directament del personal funcionari i de la que s'han fet ressò les organitzacions sindicals. En aquests darrers anys i molt especialment durant aquesta legislatura, al personal funcionari i als empleats públics en general, se'ls ha demanat, se'ls ha exigit de fet, un important esforç, un esforç suplementari que segons se'ls ha dit, resultava necessari per equilibrar els comptes públics i per reduir la despesa pública, en aquest cas la del capítol 1.

Ja a finals de la passada legislatura, però molt especialment durant aquesta, els governants han pres decisions que han significat en conjunt un retrocés retributiu i de poder adquisitiu del conjunt dels empleats públics, que han vist com, després de les mesures adoptades per decret llei l'any 2012, els ha situat al voltant de fa 10 anys. Tot això s'ha fet i així se'ls ha dit, per contribuir a la sortida de la crisi en la qual encara avui continuem immersos.

Les mesures han estat dures i dràstiques, el personal funcionari i els empleats públics en general han vist reduït i congelat el seu sou, han vist reduïdes, fins i tot en algun moment suprimides, les seves pagues extraordinàries, han vist incrementada la seva jornada laboral, han vist minvades les seves vacances i els dies de permís per assumptes propis, han vist eliminades les ajudes per a estudis i moltes altres ajudes de fons social. Han vist eliminades les possibilitats de bestretes per fer front a despeses necessàries. Han vist com, en cas de patir un accident o una malaltia, fins i tot en supòsits de malalties contagioses que els han impedit anar a fer feina i els ha determinat una situació de baixa per incapacitat transitòria, una baixa IT, les seves retribucions s'han reduït en un 50% els primers dies i un 25% els següents. Un esquinç, o una pneumònia a un ordenança mileurista, li ha suposat una reducció del salari mensual tal vegada de 400 euros. És a dir, hi ha hagut casos en els quals un salari de poc més de 1.000 euros s'ha vist reduït a poc més de 600.

Un esforç per tant, que ha tengut una important repercussió damunt la vida quotidiana dels empleats públics, que han de pagar hipoteques, que han de pagar consum elèctric, o de benzina a un cost molt elevat, etcètera.

En aquest context, han estat moltes les veus individuals i col·lectives, a través de les organitzacions sindicals, que s'han alçat per demanar que s'acabi amb un complement que la majoria dels empleats públics considera avui un despropòsit injust, un greuge respecte d'aquells que s'han hagut d'estrènyer tant el cinturó, un complement que ha perdut tot el sentit pel qual es va concebre i que ha esdevingut avui insostenible pel fet que és vist per part del col·lectiu d'empleats públics i per part de la ciutadania en general com un privilegi, un privilegi injust i desproporcionat, establert i mantingut, per la què?, per la classe política.

És per això que el seu manteniment provoca, encara més, desafecció i més manca de confiança en els representants públics en la mesura que ens veuen com a persones que miram pels nostres interessos en lloc de fer-ho pels interessos generals. Per això deim, que aquesta PNL respon a una demanda social, respon a la necessitat de fer un gest dirigit al conjunt d'empleats públics que es consideren malmenats per les decisions preses pels governants i un gest dirigit a tota la ciutadania per demostrar que som capaços d'aplicar les tisores i retallar també els privilegis que es contenen a la legislació estatal i a l'autònomic dirigits únicament a les persones que han ocupat càrrecs públics als quals no hi poden tenir accés el conjunt d'empleats públics.

L'exemplaritat avui ens exigeix als diputats i diputades d'aquesta comissió l'aprovació d'aquesta proposició no de llei. Fa molt poc temps la sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, la qual va estimar el recurs interposat per la UGT contra la pujada dels salaris de cinc membres del gabinet del president de les Illes Balears que el Govern de les Illes Balears va establir el 2011, va dir que *"En tiempos de crisis, donde se exige a toda la sociedad en su conjunto un sacrificio personal, la transparencia y la ejemplaridad en la actuación de cualquier gestor deviene fundamental."*

Ha estat a la llum d'aquesta sentència, i també per fer-nos ressò de les demandes socials, que el meu grup ha considerat necessari proposar novament les mesures que permetran, si s'aproven, l'eliminació o la suspensió de complements retributius desproporcionats que avui, en temps de crisi, no es poden consentir, precisament per la imprescindible exemplaritat exigible a tots els càrrecs públics.

Senyores i senyors diputats, si es va poder suspendre per decret llei de 2012 l'abonament de la paga extra de desembre de la totalitat dels empleats públics, que és un dret reconegut legalment, s'ha de poder suspendre, sempre que sigui mitjançant una norma amb rang de llei, l'abonament d'aquest complement que és també, ho reconeixem, un dret reconegut legalment. Es pot fer, es pot fer, no amb efectes retroactius, però sí des del moment que comenci a vigir la norma legal que estableixi aquesta suspensió. També amb les reformes legals corresponents es pot eliminar aquest complement per al futur.

En definitiva, postulam que cal tornar a la premissa d'igual treball, igual salari, i de fer desaparèixer el complement que es coneix com a nivell 33 del món del dret.

Així mateix, amb aquesta PNL, proposam que s'acati la sentència dictada pel Tribunal Superior de Justícia en relació amb l'increment del sou del personal eventual del gabinet de la Presidència en els seus estrictes termes, atès que resulta conforme a dret. Postulam que es reconegui i que no s'interposi contra aquesta, o es desisteixi si ja s'ha interposat, el recurs de cassació davant el Tribunal Suprem. I, proposam també, que s'estableixi una limitació retributiva per als llocs de treball del màxim nivell funcional de manera igualitària per a totes les administracions de les Illes Balears, per evitar desigualtats i també per evitar que s'incrementi encara més la bretxa que hi ha entre els sous més alts i els més baixos en el sector públic autònic.

Aquesta petició no és nova, ja existia a la nostra legislació i va desaparèixer en temps de vaques grosses. L'article 94.1, de la Llei 2/1989, de 22 de febrer, de la funció pública de les Illes Balears, acabava dient, el sou dels funcionaris del grup A no pot sobrepassar en més de tres vegades el sou dels funcionaris del grup E, és a dir, els sous dels funcionaris del grup de major nivell salarial no podia ser més de tres vegades el sou dels funcionaris del grup de més baix nivell salarial. Aquesta previsió de l'any 1989 ja no és vigent, i el meu grup considera que encara que no es recuperi totalment aquesta redacció, com a mínim s'ha d'establir una limitació per als sous públics més alts, alguns dels quals estarem tots d'acord són avui desproporcionats.

En aquest mateix sentit, acceptaríem les esmenes formulades pel Grup MÉS, encara que consideram que tal vegada hauria estat millor que fossin objecte d'una altra proposició no de llei perquè no són ben bé pròpies de l'objecte d'aquesta que està referida a limitacions retributives per a empleats públics que es troben sota l'aplicació de l'EBEP, la proposta de MÉS va referida a limitacions retributives per a càrrecs públics per als quals l'EBEP no els és d'aplicació.

Ara bé, en la línia assenyalada per la Sala Contenciosa que ens reclama exemplaritat, acceptarem aquestes esmenes atès que són d'addició i no substitueixen cap dels punts de la nostra PNL, i ens sembla bé també que s'estableixin limitacions per a les retribucions dels càrrecs públics.

En definitiva, senyores i senyors diputats, cal replantejar-nos novament la situació, retornar al seny dels anys vuitanta, abans del temps de les vaques grosses, perquè en una situació de crisi com la que vivim, en temps de vaques primes, en la qual s'exigeix a tota la societat en conjunt un important sacrifici personal cal adoptar mesures que suposin un increment en la transparència, però sobretot d'exemplaritat.

No ho podem fer tot sols, necessitam el suport del Grup Popular, per això els demanam, molt directament, que no tornin a posar el retrovisor, que no mirin enrere, que mirin el present i ens ajudin a adoptar, per unanimitat, decisions de futur. No podem ser aliens a les demandes socials i sindicals que ens obliguen a una constant revisió de les actuacions públiques i a aplicar l'exemplaritat de la qual parla l'esmentada sentència de la Sala Contenciosa Administrativa, que és allò que reclama avui la ciutadania a crits.

Les propostes que es contenen en aquesta proposició no de llei són perfectament factibles i jurídicament correctes, també políticament correctes. El Parlament està perfectament legitimat per demanar, per instar el Govern de les Illes Balears, per demanar al Govern de les Illes Balears que acati la sentència, en relació amb l'increment del sou del personal eventual del gabinet de la Presidència, i a no interposar, o a desistir si ja l'ha interposat, el recurs de cassació davant el Tribunal Suprem.

El Parlament de les Illes Balears està perfectament legitimat per instar el Govern de l'Estat perquè iniciï els tràmits per dur a terme una modificació legislativa que derogui els privilegis retributius que es contenen a l'article 87.3 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic envers els empleats públics que han ocupat un càrrec polític. Això és perfectament possible i entra dintre de les nostres atribucions, es pot aprovar sense cap problema si estam tots d'acord que aquest privilegi ha de desaparèixer del món del dret.

El Parlament de les Illes Balears està perfectament legitimat per instar el Govern de les Illes Balears a traslladar immediatament a la Llei de funció pública de les Illes Balears la reforma legislativa que es proposa en el primer punt de la nostra PNL, i que suposaria l'eliminació d'aquest privilegi que actualment es conté en la disposició addicional novena de la llei autonòmica.

Està també el Parlament de les Illes Balears perfectament legitimat per instar el Govern de les Illes Balears, els consells insulars i la resta d'administracions i institucions públiques perquè acordin immediatament suspendre el pagament del complement retributiu que es contempla a l'article 87.3 de l'EBEP i a la disposició addicional vuitena de la Llei de la funció pública autonòmica, mentre es duen a terme les modificacions legislatives proposades en els dos primers punts de la nostra PNL.

Això ho podem fer perfectament, ho han fet ja respecte d'altres drets funcionaris, mitjançant el decret llei de 2012...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

...ho varen fer respecte d'altres... ho varen fer...

Sí, senyor president, acab tot d'una.

..., ho varen fer respecte d'altres retribucions funcionaris i, per tant, ho podem fer també respecte d'aquest complement.

En definitiva, és per això que demanam el suport de tots els grups perquè sigui possible fer-ho durant aquesta legislatura i en cas que no sigui possible aquest acord els avanç que el meu grup mantindrà aquesta posició en el futur i incorporarem aquestes previsions tan bon punt tinguem la majoria parlamentària necessària per poder fer-ho.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per defensar les esmenes RGE núm. 4264 i 4265/14 del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, l'exposició de la Sra. Aguiló ha estat prou assenyada, tan assenyada que poca cosa o

gran cosa s'hi pot afegir més al contingut de l'exposat. Simplement dir que des del nostre punt de vista és evident que en política no hi pot haver privilegis. Avui la sensibilitat cap aquesta situació, o situacions, que es poden considerar com a privilegis és una sensibilitat molt elevada, molt susceptible i, per tant, crec que nosaltres també hem d'actuar i reaccionar amb aquesta mateixa sensibilitat.

Som servidors públics als quals se'ns han encomanat una tasca, cada un des de la seva determinada o concreta visió política i projecte de país, però també supòs que tots tenim clar que en política no és acceptable ni l'ús de les institucions per a interessos privats ni el mal ús dels recursos públics ni l'autoassignació de beneficis injustificables, injusts o simplement beneficis que avui han perdut la raó de ser i que són percebuts com un privilegi.

Aquest és el cas del nivell, o de l'anomenat, nivell 33, en el qual el nostre grup ja ha presentat diverses iniciatives, dues proposicions no de llei, també una proposta de resolució arran del debat de l'estat de la comunitat autònoma i també varem anunciar que en el nou projecte de llei de funció pública, en la nova llei de funció pública, doncs, mantindríem aquesta posició d'eliminar per l'àmbit que l'afecta aquest anomenat nivell 33.

És cert que la proposició no de llei que avui es presenta anava molt circumscrip a aquest tema, a aquesta qüestió de la Llei de funció pública, o al nou projecte de llei de funció pública, però nosaltres creiem que era també oportú simplement afegir, tal vegada, algunes propostes de les moltes que s'han presentat relacionades amb situacions que es poden i que avui es perceben com a privilegis i per posar de manifest que és necessària una revisió d'aquest nivell 33, però també de moltes altres qüestions que, bé, no són avui acceptables i, com deia, la ciutadania molt sensible percep com a privilegi. I no ens correspon cap privilegi.

Una d'elles, d'aquestes esmenes que hem presentat, d'addició, efectivament, que no pretén desvirtuar la proposta sinó afegir sobretot en aquesta línia que m'he expressat, diu l'esmena que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears a limitar el sou dels càrrecs públics a un màxim referenciat a tantes vegades el sou mínim interprofessional.

I també des del Parlament de les Illes Balears instar, una iniciativa que ja hem presentat, com deia, a través d'una proposició no de llei en concret, el Parlament insta el Govern de l'Estat a revisar la figura del sou vitalici d'expresidents i incorporar un règim d'incompatibilitats que, com a mínim, eviti percebre altres ingressos com a membres de consells d'administració o altres responsabilitats en empreses privades.

No crec que faci falta explicar molts de detalls, crec que tothom sap a què ens referim, és discutible el règim al qual després de deixar la presidència del Govern de l'Estat són beneficiaris aquests expresidents. Allò que és absolutament inacceptable i intolerable és que alhora que es cobra un sou, un sou vitalici, alhora aquest benefici sigui compatible amb exercir

dins un consell d'administració o altres responsabilitats en empreses privades. Açò no és de cap de les maneres acceptable, requereix una nova regulació i creim que és una d'aquestes situacions de privilegi avui no acceptables que també cal revisar.

Insistesc, són aportacions, en aquest sentit, no per desvirtuar la proposta inicial sinó simplement voler rompre amb aquesta inèrcia de privilegis que han de ser necessàriament revisats de forma consensuada per tots els grups que tenen representació i que jo crec que tots avui, més en privat o més en públic, reconeixem que cal açò, una relectura d'aquestes situacions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Fernando Rubio, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada del Grup Parlamentari Socialista jo crec que podem coincidir que s'ha de fer una revisió de la funció pública de la nostra comunitat autònoma, efectivament, i com vostè sap, el Govern de les Illes Balears està amb aquesta tasca i amb aquesta feina. En aquests moments el Govern de les Illes Balears es reuneix amb diferents sectors per tal d'escoltar les opinions, les aportacions de diferents plataformes, de diferents sectors que provenen de l'administració pública per tal de poder fer un esborrany o per tal de fer un projecte que sigui idoni per tenir una llei de funció pública adaptada a les circumstàncies actuals.

També ens consta, perquè el nostre grup parlamentari també ha estat cridat per part del Govern, que s'han fet contactes amb els diferents grups parlamentaris per tal de fer aquestes aportacions i perquè hi ha aquesta voluntat de poder arribar a un acord el més consensuat possible per tal de tenir una llei de funció pública, insistesc, adequada a les circumstàncies i a la realitat social, econòmica i política actual.

Però, sí que no podem deixar de sentir una certa sorpresa per part del nostre grup parlamentari davant el canvi de posicionament del Partit Socialista davant una qüestió com aquesta, com és el complement, aquest complement específic, anomenat el nivell 33, perquè si nosaltres miram l'ordenament jurídic el que tenim, efectivament, és l'EBEP, l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, que és de l'any 2007 on es regula a l'article, concretament, el 87.3 aquest complement i aquests supòsits i els subjectes que perceben aquest nivell, i això va ser una llei que va ser feta per un govern del Partit Socialista, això va ser en temps del Sr. Zapatero quan es va aprovar aquesta llei que, a més a més, ampliava els supòsits en els quals es cobrava el nivell o es consolidava el nivell 33.

A més a més, però, vull recordar, que també el Partit Socialista aquí, a les Illes Balears, quan governava, quan hi havia el pacte, va presentar o va... presentar, va entrar al Parlament de les Illes Balears la Llei de funció pública, una nova llei de funció pública a l'any 2010, i aquesta nova llei de funció pública, que no va ser aprovada perquè no es varen posar

d'acord i varen ser incapaços de regular una llei de funció pública, idò, adequada també a les circumstàncies i a les necessitats, curiosament a la seva disposició addicional novena regulava aquest complement, regula el nivell 33, i no únicament no el limitava o l'eliminava sinó que, a més a més, l'ampliava.

Per tant, és curiós, parlem de l'any 2010, en plena crisi econòmica, eh, perquè em poden dir, no, és que a l'any 2007, clar, es va regular per part de l'Estat perquè encara no es veia que hi havia una crisi. Li va costar molt al Govern del Partit Socialista veure que venia una crisi, molt, fins i tot quan ja érem dins la crisi la negaven. Resulta, però, que a l'any 2010 ja estàvem topats amb la crisi i era una crisi tremenda, era una crisi tremenda, però ells varen regular aquest tema, no ho varen aprovar perquè no es varen posar d'acord, però regulat estava.

Hi ha, però, més motius pels quals el nostre grup parlamentari està molt sorprès i és que aquesta llei de funció pública resulta que quan ells se'n van a l'oposició agafen la mateixa llei de funció pública que varen fer els funcionaris de la Conselleria d'Interior, que estava dirigida per Pilar Costa del Partit Socialista, li posen la capçalera del PSIB-PSOE, la presenten l'any 2013, és a dir, l'any passat, l'any passat, com a proposició de llei, amb una disposició addicional novena titulada *Complement de directors generals i altres càrrecs superiors*, on s'amplia la consolidació del nivell 33 al personal eventual.

Per tant, jo, sincerament, no puc entendre aquesta sensibilitat i aquesta culpabilitat que ara de cop i volta li ha entrat al Partit Socialista de purgar els seus pecats, com és que li ve tres anys després quan estam ja pràcticament a un any d'acabar la legislatura. Perquè clar, a mi em fa moltíssima gràcia que el Partit Socialista ara ens vengui a donar lliçons, a més que no estigui en el que ha d'estar, que és intentar consensuar amb el Govern de les Illes Balears, qui és que té les competències per impulsar aquesta nova llei de funció pública, i intentar arribar a un acord i a una revisió consensuada d'aquest nivell 33. I d'una manera clarament oportunista són contraris amb el seu posicionament polític, això demostra un oportunisme absolutament irresponsable una vegada més.

Ja estam farts de veure aquesta actitud que els ciutadans comencen també a veure que això és la seva estratègia i estan ben farts. Fa un parell de setmanes ja ho feren amb la modificació de la Llei del Consell Consultiu, una llei que per cert també la varen fer ells i ara de cop i volta diuen que és antidemocràtica.

En definitiva, tot un tarannà i una manera de fer oposició que des del nostre punt de vista no és ni seriós ni respectuós amb ells mateixos. Per tant, demanam un poquet de seriositat i de rigor.

A més a més, també volem dir que varen tenir una altra oportunitat de modificar aquesta llei, no sé si vostès se'n recorden de la Llei 6/2010, de la comunitat autònoma de les Illes Balears, de mesures urgents per a la contenció del dèficit públic, aquesta llei es va aprovar perquè hi havia un president que era el Sr. Zapatero que va baixar un 5% el sou als funcionaris, a tots els funcionaris de l'Estat, i aquí el Govern del Sr. Antich va aprovar aquesta llei per contenir el dèficit públic i també va reduir el 5% a tots els funcionaris de la comunitat autònoma. Això no ho diuen, però això va ser així.

I és rar i és curiós que amb aquella llei el Partit Socialista no hagués tocat també aquest complement productiu. Què va passar? No hi varen caure, en això, en això, no hi varen caure? Però tampoc no hi varen caure, quan varen aprovar la llei, quan varen presentar al Parlament a l'any 2010 la Llei de funció pública, i tampoc no hi varen caure quan varen presentar la mateixa llei com a grup parlamentari a l'any 2013. En qualsevol cas, insistesc que crec que aquesta no és la manera de fer política.

No obstant això, perquè un es pugui creure aquest canvi de posicionament totalment sobtat del Partit Socialista, volem recordar que aquest complement, aquest nivell 33 és voluntari, és a dir, si un vol predicar amb l'exemple, escolti, facin com el president del Consell d'Eivissa que no el va demanar, el president del consell d'Eivissa va ser conseller de Salut i quan se'n va anar a l'oposició resulta que ell podia demanar aquest complement i no el va demanar perquè ell cobrava dietes com a conseller a l'oposició i se'n va anar a fer feina de funcionari a la seva plaça. I resulta que ell, per una qüestió d'ètica i de principis, va dir "jo no el cobraré". Per això estan en el seu dret, Sra. Aguiló, de fer el mateix, facin el mateix. Si vostès realment creuen que han de ser exemplars davant la societat, idò miri, crec que ara tenen un moment magnífic per demostrar que aquesta petició és una petició seriosa i que va de valent, facin el mateix, facin el mateix que el president del Consell Insular d'Eivissa.

En qualsevol cas, nosaltres el que volem és que la Llei de funció pública sigui una llei que arribi a bon port i que sigui el més consensuada possible. Creim que aquest tema, com és el nivell 33 i molts d'altres, per no dir pràcticament tots, s'haurien de poder acordar i pactar entre tots. En el que no estam d'acord és que es facin iniciatives totalment oportunistes, totalment partidistes que l'únic que cerquen és el titular a la premsa i avui li puc assegurar, Sra. Aguiló, que aquesta iniciativa seva està en boca de tots els funcionaris d'aquesta comunitat autònoma perquè la identifiquen com un clar oportunisme polític d'un partit que ha governat i que ha estat ell qui ha regulat aquest complement.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sr. Lourdes Aguiló, per un temps de cinc minuts per saber si accepta l'esmena o no.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies al Grup MÉS pel seu suport. Vull lamentar una vegada més que el Partit Popular se situï en el passat i que retregui les posicions anteriors.

Li anava a dir que m'agradava que digués que estan d'acord a modificar la Llei de funció pública i de fer-ho amb el màxim consens, però nosaltres demanàvem que, amb independència de les... i ho demanam, ho continuam demanant que, amb independència de les postures que en el passat haguem pogut tenir, ens plantegem avui i ara sí, ateses les mesures de contenció de despeses o adoptades mitjançant el decret llei 2012 i a la llum de la sentència de la Sala que demanava exemplaritat als responsables públics en relació amb els retribucions establertes per als empleats públics privilegiats, s'han de mantenir o no.

No hem duit aquí aquesta proposició no de llei esperant l'aplaudiment del Partit Popular, evidentment, sí esperàvem una posició com a mínim més comprensiva de la situació per la qual passen els empleats públics avui.

El personal funcionari està enfadat amb els governants, està enfadat amb nosaltres, està enfadat amb els representants públics, considera que no hi ha dret que es mantinguin aquests privilegis quan ells han vist retallades les seves retribucions i empitjorades les seves condicions de feina.

Jo, Sr. Rubio, estic avergonyida de no haver-ho duit abans i em sap molt de greu no haver estat conscient que en el projecte de llei que vàrem tornar presentar s'hi mantingués aquella disposició, em sap moltíssim de greu no haver-ne estat conscient i no haver-ho aturat, però continuu pensant que avui i ara tenim una oportunitat d'or per dir al personal funcionari que som capaços de començar per nosaltres mateixos, no de manera individual, sinó per a tothom, perquè no serveix de res, és fer retxes dins l'aigua fer-ho de manera individual, ho hem de fer tots.

No podem permetre ni acceptar -i això s'ha fet palès més que mai en aquesta legislatura, i és per això que demanam una posició avui i ara amb independència de les posicions adoptades al passat- que es mantingui un privilegi que avui rebutja la totalitat del personal funcionari. I del que es tracta avui i ara és que tots els grups parlamentaris i els diputats no adscrits que formam part d'aquesta comissió ens pronunciem de forma expressa sobre dues qüestions molt simples: estam d'acord, sí o no, a mantenir aquest complement retributiu conegut com a nivell 33 per als empleats públics que han ocupat durant un temps càrrecs polítics, sí o no? Estam d'acord, sí o no, a establir un màxim retributiu per als llocs de feina dels empleats públics com hi havia a la llei de 1989 i també per al càrrecs públics, com proposa el grup MÉS, sí o no? És sobre això que ens hem de pronunciar. Hi estam d'acord avui, dia 15 d'abril de 2014, avui, estam d'acord a mantenir aquest privilegi, sí o no?

El meu grup, el Grup Socialista ja s'ha manifestat, estam d'acord amb les dues premisses i mantindrem aquesta posició i intentarem dur-la endavant quan tenguem la responsabilitat de governar aquesta comunitat autònoma i disposem de la majoria necessària en aquest parlament. Ja sabem que comptam amb el suport del Grup MÉS, així que podem considerar que més prest que tard les propostes que s'inclouen en aquesta PNL seran una realitat.

No és la primera vegada que el Grup Popular s'hi oposa, ja ho varen fer quan el nostre grup va proposar aquestes mesures mitjançant esmenes a la Llei de pressupost de la comunitat autònoma de les Illes Balears el 2012, el 2013 i el 2014. És evident, i ho hem dit moltes vegades que el Grup Popular només escolta els col·lectius que convenen als seus interessos. No va dubtar a demanar que es modificassin els tractats internacionals de la Unió Europea per demanar que es retornàs la targeta de residència als ciutadans europeus perquè era una demanda del col·lectiu, així ens ho va fer saber la representant del Grup Socialista i així consta al *Diari de Sessions* del plenari, però quan la demanda prové del col·lectiu funcional o del sector educatiu, aquestes demandes no s'escolten.

Allò que em sap més greu és que, davant la seva negativa, aquestes propostes no prosperaran i tornarem quedar retratats tots, perquè la ciutadania ja no els accepta, aquests privilegis, no els accepta, i això, senyores diputades i senyors diputats, és un privilegi que té els dies comptats. Aquesta legislatura s'està acabant, en la propera legislatura aquest privilegi desapareixerà, no s'abonarà el complement conegut com a nivell 33 i els sous públics tendran una limitació per alt.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 1498/14, amb l'esmena incorporada, no?, per part del Grup Socialista.

Vots a favor? 6.

Vots en contra? 8.

Cap abstenció.

En conseqüència quedaria rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 1498/14.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS